

РЕШЕНИЕ

№ 237

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-9, в закрито заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

като разгледа докладваното от Жаклин Комитова Търговско дело № 20211100900875 по описа за 2021 година и за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРЕДЯВЕНИ СА ОБЕКТИВНО КУМУЛАТИВНО СЪЕДИНЕНИ ИСКОВЕ С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 694, АЛ. 2. Т. 1 ОТ ТЗ ВЪВ ВРЪЗКА С ЧЛ. 722. АЛ. 1, Т. 1 ОТ ТЗ. ВЪВ ВРЪЗКА С ЧЛ. 124. АЛ. 1 И ЧЛ. 365. Т. 4 ОТ ГПК.

Ищецът - **Н.А.ЗА П.**, гр. София, бул. "*****" № 52, представлявана от В. П., директор на Дирекция „Държавни вземания“, съгласно Заповед № ЗЦУ-ОПР- 7/14 01.2020 г., е предявил на 20.05.2021г. искова молба срещу **“Ю.М.Х.-Б.” ЕООД**, ЕИК *****, при участието на **АЛБ. Т. - синдик на “Ю.М.Х.- Б.” ЕООД**, за установяване поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на публични вземания в общ размер на 6 021,45 лева, от които главници 3 857,98 лева и лихви - 2 163,48 лева.

В исковата молба се твърди, че с Решение № 181 от 24.01.2020 г., постановено по т. д. № 1576/ 2019 г. на СГС е обявена неплатежоспособността на **“Ю.М.Х.-Б.” ЕООД**, и е открито и спряно производство по несъстоятелност срещу търговеца. Решението е вписано по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ под № 20200127110807.

В ТРРЮЛНЦ под № 20210304111121 по партидата на длъжника са обявени изготвени от синдика списъци на приети и неприети вземания на кредиторите на дружеството, в който са включени публични вземания, предявени от **Н.А.ЗА П.** с молба с изх. № М-24-28- 1423/19#27/03.02.2021 г.

В срока по чл. 690 от ТЗ, НАП е депозирала възражение срещу Списъка на неприетите вземания, като е направила искане за включване в списъка на приети вземания на публични вземания за лихви в общ размер на 5 876,29 лева, като за 2 163,48 лв. от тях бъде предвидена поредност на

удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, както и да бъде променена поредността на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на публични вземания в общ размер на 3 857,97 лева, включени в същия списък, като обезпечени със запор, наложен с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С190022-022- 0071405/14.08.2019 г. от публичен изпълнител, вписано в Централния регистър на особените залози под № 2020112302096.

С Определение № 262460 от 29.04.2021 г., постановено по т. д. № 1576/2019 г. на СГС, съдът по несъстоятелността частично е оставил без уважение подаденото от НАП възражение по отношение поредността на удовлетворяване на включените с определението в списъка на приети вземания публични вземания в размер на 2163,48 лв., както и поредността на удовлетворяване на публични вземания в общ размер на 3 857,98 лева, включени в същия списък и е одобрил списъка на приети вземания след изменения. Определението е обявено по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ под № 2021505141446.

Предвид горното, с настоящата искова молба е предявен иск за установяване поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на публични вземания в общ размер на 6 021,45 лева, от които главници 3 857,97 лева и лихви - 2 163,48 лева, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, поради следното:

За обезпечаване събирането на публични вземания, установени с изпълнителните основания, описани в приложената към молба за предявяване изх. № М-24-28- 1423/19#27/03.02.2021 г. справка за размера на обезпечените публичните вземания, са налице обезпечителни мерки, наложени с Постановление изх. № С 190022-022-0071405/14.08.2019 г., вписани в Централния регистър на особените залози под № 2020112302096 за обезпечаване на публични вземания на държавата срещу длъжника. Обезпечените публични вземания са установени с Изпълнителен лист от 16.07.2015 г. по дело № 38337/2015 г. по описа на Софийски районен съд и Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ от 21.07.2015 г. по дело № 38335/2015 г. по описа на СРС.

Съгласно разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ кредитор, чието вземане е обезпечено със запор, вписан в Централния регистър на особените залози, има право на предпочтително удовлетворяване при разпределение на суми, получени при реализация на обезпеченото имущество.

Доколкото пред съда по несъстоятелността са предявени публични вземания с основание за възникването им, подробно описани в справката за размера на обезпечените вземания изпълнителни основания и са представени доказателства, както че за обезпечаването на вземанията са наложени запори по реда на ДОПК, така и за вписването на същите в ЦРОЗ, ищецът счита, че с определението за одобряване на списъка с приети вземания за публични вземания в общ размер на 3 857,97 лв. е следвало да бъде определена поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

В мотивната част на Определение № 262460 от 29.04.2021 г., постановено по т. д. № 1576/2019 г. на Софийски градски съд, съдът приема, че публичните вземания не са обезпечени по смисъла на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, тъй като запорът, наложен с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С190022-022-0071405/14.08.2019 г., бил вписан в ЦРОЗ след датата на откриване на производството по несъстоятелност срещу длъжника.

След датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност срещу длъжника не е било възможно кредитор да иска вписване на обезпечителни мерки за принудително удовлетворяване от имущество на длъжника по реда на 303 и съответно същият да се ползва от привилегията, дадена от разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Ищецът счита, че обстоятелството, че обезпечителната мярка е вписана в ЦРОЗ след датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност срещу дружеството не е основание НАП да не се ползва от привилегията, дадена от цитираната разпоредба, поради следното:

Действително чл. 638, ал. 4, изр. 3-то от ТЗ въвежда забрана на налагане на обезпечителни мерки по реда на ДОПК върху имуществото на длъжника след откриване на производството по несъстоятелност. В конкретния случай обезпечителните мерки по реда на кодекса са наложени на 14.08.2019 г. - преди датата на постановяване на Решение № 181 от 24.01.2020 г., постановено по т. д. № 1576 по описа за 2019 г. на Софийски градски съд.

Както в разпоредбата на чл. 638, ал. 4, изр. 3-то от ТЗ, така и в останалите разпоредби на ТЗ не е регламентирана пречка за вписване в съответния регистър на обезпечителна мярка, наложена преди откриването на Производството по несъстоятелност.

Вписването на запорите, наложени с цитираните по-горе постановления за налагане на обезпечителни мерки, не е елемент от фактическия състав от налагането на обезпечителната мярка.

Предвид изложеното, с оглед липсата на нормативно установена пречка за вписването на запорите, наложени с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №С190022- 022-0071405/14.08.2019 г., вписано в Централния регистър на особените залози под № 2020112302096, от страна на длъжностното лице в ЦРОЗ след датата на откриване на производството по несъстоятелност срещу длъжника, доколкото същите са наложени преди тази дата, то ищецът счита, че поредността на удовлетворяване на посочените публични вземания е по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Възможността да бъде оспорено/установено по съдебен ред само съществуването на обезпечението/привилегията на вземане на кредитор е изрично посочена в разпоредбите на чл. 726, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ. В конкретния случай, по съображения, изложени в исковата молба, наличието на наложени по реда на ДОПК обезпечителни мерки, вписани в Централния регистър на особените залози, дава право на Н.А.ЗА П. като кредитор да удовлетвори вземанията си, за обезпечаването на които е наложена обезпечителната мярка при разпределение на суми, получени от реализация на обезпеченото имущество, което безспорно създава привилегия за държавата спрямо останалите кредитори на несъстоятелността. По смисъла на чл. 726, ал. 2 от ТЗ под „съдебен ред“ следва да се има предвид производството по разглеждане на иск по чл. 694 от същия закон с оглед обусловеността и обслужващата му роля спрямо производството по несъстоятелност.

Справка за размера на обезпечените публични вземания по отделни основания е приложена към молба с изх. № М-24-28-1423/19#27/03.02.2021 г. на Н.А.ЗА П., която ищецът прилага и към настоящата искова молба.

Ищецът моли да бъде постановено решение, с което да бъде установена поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на публични вземания в размер на 6 021,45 лева, от които главници 3 857,98 лева и лихви -

2 163 48 лева включени в одобрен от съда по несъстоятелността списък на приети вземания на кредитори на "Ю.М.Х.- Б." ЕООД, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, като обезпечени със запори, наложени с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С190022-022-0071405/14.08.20,9 г, вписано в Централния регистър на особените залози под № 2020112302096.

ОТВЕТНИКЪТ „Ю.М.Х. – Б." ЕООД, ЕИК ***,** със седалище и адрес на управление: гр. София, , р-н Витоша, ул. „*****, призован при условията на чл.50 ал.2 от ГПК, не изразява становище по иска.

СИНДИКЪТ на „Ю.М.Х. – Б." ЕООД, ЕИК ***,** със седалище и адрес на управление: гр. София, , р-н Витоша, ул. „*****, в производство по несъстоятелност по търг. дело 1576/2019 г., по описа на Софийски градски съд, Т.О., VI-19 състав, конституирана на осн. чл.694 ал.4 от ТЗ - **А.И.Т.** - с адрес за призоваване и връчване на съобщение: гр. София 1142 бул „*****, **представя на 11.06.2021 г. становище** по предявения от НАП иск.

В същото се твърди, че исковата молба е недопустима като подадена извън срока по чл. 694, ал. 6 от ТЗ, който в процесния случай е изтекъл на 19.05.2021 г. Процесната искова молба е подадена един ден след изтичане на законоустановения преклузивен срок, поради което се явява недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

В случай, че съдът счете така подадената от кредитора Н.А.ЗА П. искова молба за допустима, то синдикът изразява становище, че същата се явява неоснователна, поради следните съображения:

НАП претендира, че за обезпечаване на приетите от синдика вземания, включени в Списъка с приети вземания по т 1 1 и т.1.2., е наложена обезпечителна мярка, представляваща заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки и депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, поставени за доверително управление, наложен с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190022-022-0071405/14.08.2019 г. на публичен изпълнител към ТД на НАП- София, вписан в ЦРОЗ под № 2020112302096.

Запорът е вписан в ЦРОЗ след датата на откриване на производството по несъстоятелност (24.01.2020 г.), с оглед на което на основание чл. 638, ал. 4, изр. 3 ТЗ правилно е прието от предходния синдик, че той не обезпечава посочените вземания, предявени от Националната агенция за приходите.

Освен това, процесният заповед не е приет като обезпечение на публични вземания, включени в списъка с приети вземания на кредиторите, предявени в срока по чл. 685 от ТЗ, обявен в ТРРЮЛНЦ на 11.02.2021 г. НАП е подала възражение пред Съда по несъстоятелността, а синдикът е депозирал становище по същото. На 25.05.2021 г. е проведено открито съдебно заседание по чл. 692, ял.3 от ТЗ, в което е разгледано възражението на кредитора срещу неприемане на обезпечителната мярка, наложена с Постановление с изх. № С190022-022-0071405/14 08 2019г. на публичен изпълнител към ТД на НАП - София. С Определение № 261705/23.03.2021 г. съдът е оставил без уважение възражението, като е приел в мотивите на определението, че съгласно чл. 12, ал. 1 от 303 учреденият при условията и по

реда на този закон залог е противопоставим на трети лица от момента на вписването му. Мотивите на цитираното определение са повторени и при постановяване на Определение № 262460/29.04.2021 г., публикувано в ТРРЮЛНЦ на 05.05.2021 г., с което съдът е оставил без уважение възражение на НАП с вх. № 291226 от 12.3.2021 г. (пощенска пратка № 60823355/11.03.2021 г.), с което същият е оспорил Списъка на приетите и списъка на неприетите от синдика вземания, предявени от кредиторите на „Ю.М.Х. - Б." ЕООД - в несъстоятелност в срока по чл.688, ал. 1 ТЗ.

Съдът е съобразил, че от приложените документи към молбата на НАП за предявяване на вземанията по чл. 688 от ТЗ е видно, че с Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 14.08.2019 г. на публичен изпълнител към ТД на НАП - София, вписано в ЦРОЗ под № 2020112302096, за сумата от 3 857,97 лева е била наложена предварителна обезпечителна мярка, представляваща запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки и депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление. Видно от издаденото удостоверение № 1390511 от 23.11.2020 г. и опис № 1390510 в ЦРОЗ е извършено вписване № 2020112302096 — служебно вписване на запор на имущество по чл. 4 303 на „Ю.М.Х." ЕООД (н) - вписано на 23.11.2020 г. Запорирано е имуществото, върху което е наложен запор по реда на ДОПК, описано в постановление от 14.08.2019 г.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗОЗ учреденият при условията и по реда на този закон залог е противопоставим на трети лица от момента на вписването му. От този момент зложният кредитор може да противопостави правата си по особения залог на третите добросъвестни лица, придобиващи конкуриращи права върху търговското предприятие. До изменението на ЗОЗ с ДВ бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г., разпоредбата на чл. 26, ал. 3, т. 11от ЗОЗ /изм./ е предвиждала в предишната си редакция, че на вписване по реда на ЗОЗ подлежи запорът, наложен по реда на ДОПК.

Съгласно чл.722, ал. 1, т. 1 от ТЗ при извършване на разпределение на осребреното имущество вземанията се изплащат в следния ред: т. 1 вземания, обезпечени със залог или ипотека, или запор или възбрана, вписани по реда на Закона за особените залози - от получената сума при реализация на обезпечението.

Видно от цитирания текст, от привилегията по този ред се ползва запорът, вписан по реда на ЗОЗ. Процесните обезпечителни мерки – запор, са наложени с постановление на публичния изпълнител при ТД-НАП след изменението на ЗОЗ в края на 2016 г., респ. не се касае до заварено вписване към влизане в сила на изменението, в който случай то би запазило действието си по аргумент от 49 на ПЗР на ЗИДЗОЗ Запорът наложен по реда на ДОПК на 14.08.2019 г. преди датата на решението на съда за откриване на производство по несъстоятелност (24.01.2020 г.) и не е бил вписан в ЦРОЗ до 23.11.2020 г., когато е извършено вписването видно от приложеното удостоверение № 1390511 от 23.11.2020 г. Следователно вземането на НАП като вземане на държавата за държавна такса, касаещо задължения, възникнали през периода 2015 г., съгласно приложените изпълнителни основания, респ. преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност и без надлежно вписан запор по реда на ЗОЗ към този момент, попадат в т. 6 на чл. 722, ал. 1 от ТЗ.

Ето защо според синдика следва да се приеме, че към момента, към който се извършва преценката, законовата предпоставка по чл. 722, ал.1, т. 1 от ТЗ не е била налице, поради което НАП не се ползва с привилегията на този първи ред на вземанията.

Същото е относимо и към законната лихва за забава върху главницата за периода от датата на решението на съда за откриване на производство по несъстоятелност до окончателното заплащане, което вземане се удовлетворява в поредността по т. 9 на чл.722, ал. 1 ТЗ.

Синдикът заявява, че в становището си по процесната искова молба се придържа към становището на предходния синдик по възражение с вх. № 291226/12.3.2021г. и мотивите на Определение № 262460/29.04.2021 г., постановено по т. д. № 1576/2019 г., с което съдът е оставил без уважение възражение на НАП с вх. № 291226/12.3.2021 г. и приема, че фактическият състав по налагане на процесния заповест не е завършен в предвидения от закона срок и поради това е ирелевантен при определяне поредността на удовлетворение на приетите публични вземания по чл. 722, ал. 1 ТЗ.

Съгласно чл.722, ал.1, т. 1 ТЗ с привилегия по тази поредност се ползват не просто вземанията, които са обезпечени със заповест, а само тези вземания, обезпечителната мярка по които е вписана в ЦРОЗ. Следователно по смисъла на закона, вписването е необходимо условие за възникване привилегията на кредитора.

Несъмнено вписването на обезпечителната мярка в ЦРОЗ е част от фактическия състав за възникване на обезпечението, като твърдението на кредитора в обратния смисъл няма законова опора.

Тъй като фактическият състав по налагането на обезпечителните мерки завършва с вписването на заповеста в ЦРОЗ, а това е станало след откриване на производството по несъстоятелност, с оглед разпоредбата на чл. 638, ал. 4, изр. последно от ТЗ, обезпечението не е породило присъщото си обезпечително действие, съответно и твърдяната от кредитора привилегия не е възникнала.

С оглед изложеното, синдикът счита, че исквата молба на Н.А.ЗА П. е неоснователна и публичните вземания за държавни такси и начислените върху тях лихви за забава, следва да носят поредност по чл.722 ал.1, т.6 и т.9 ТЗ, с които именно привилегии предявените вземания са включени по т. 1.1. и т. 1.2. в списъка на приетите вземания по чл. 688 ТЗ.

По изложените съображения, синдикът моли съда да остави исквата молба без разглеждане като недопустима, тъй като подаването ѝ е след срока по чл. 694, ал. 4 ТЗ, а в случай, че същата бъде ечетена за допустима, то моли да бъде оставена без уважение като неоснователна, а определената от синдика поредност на удовлетворяване на вземанията в размер на 6 021,45 лева, от които главници 3 857,98 лева и лихви 2 163,48 лева, включени в одобрен от съда по несъстоятелността списък на приети вземания на кредитори на "Ю.М.Х.-Б." ЕООД, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.6 ТЗ за главницата под номер № 1.1. и с поредност 722, ал. 1, т. 9 за лихвите под номер №1.2, да бъде ечетена за правилна.

Ищецът Н.А.ЗА П., гр. София, бул. "*****" представлявана от В. П. директор на дирекция „Държавни вземания“, не се е възползвал от

предоставената му възможност и не е представил допълнителна искова молба.

Съдът, като се запозна и прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

С Решение № 181 от 24.01.2020 г., постановено по т. д. № 1576/ 2019 г. на СГС, ТО, VI-19 състав, е обявена неплатежоспособността на „Ю.М.Х.-Б.“ ЕООД, и е открито и спряно производство по несъстоятелност срещу търговеца. Решението е вписано по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ под № 20200127110807.

С молба с вх. № 276021 от 08.02.2021 г., с пощенско клеймо от 04.02.2021 г., на основание чл. 688, ал. 1 от ТЗ от НАП са предявени публични вземания към „Ю.М.Х. – Б.“ ЕООД, ЕИК *****.

Въз основа на посочената молба на НАП и в изпълнение на задълженията си временният синдик на дружеството е изготвил и представил списъци на приетите и неприетите вземания на кредиторите на „Ю.М.Х. – Б.“ ЕООД, ЕИК ***** , предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, които са предоставени на разположение на кредиторите и длъжника в канцеларията на съда на 24.02.2021 г. и са обявени в ТРРЮЛНЦ на 04.03.2021 г.

На основание чл. 690, ал. 1 от ТЗ е **подадено възражение вх. № 291226 от 12.03.2021 г.** от кредитора НАП срещу посочените списъци на приетите и неприетите вземания, предявени в срока по чл. 688 ТЗ, в частта относно включване в списъка с неприети вземания на претенции за законна лихва върху държавни такси за периода от издаване на изпълнителните основания до предявяване на претенциите пред съда по несъстоятелността, като претендира изключване на вземанията от този списък и включването им в списъка с приети вземания със съответната поредност. Възражава се и срещу предвидената поредност на удовлетворение по т.6 и т.9 от чл.722, ал. 1 от ТЗ на част от приети публични вземания за главница и лихви, с искане да бъде прието, че същите са с обезпечение и съответно с поредност чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ.

С Определение № 262460 от 29.04.2021 г., постановено по т. д. № 1576/ 2019 г. на СГС, VI-19 състав, съдът по несъстоятелността е **одобрил** на основание чл. 692, ал. 4 от ТЗ, списъка на приетите от синдика, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 ТЗ вземания на кредитори в производството по несъстоятелност на „Ю.М.Х. – Б.“, ЕИК ***** , обявен в Търговския регистър на 04.03.2021 година, **със следните изменения - изключил е от списъка на неприетите от синдика вземания** на кредиторите на „Ю.М.Х. – Б.“, ЕИК ***** , предявени в срока по чл.688, ал.1 от ТЗ и е **включил** в Списъка на приетите вземания, законни лихви върху главниците за държавни такси по изпълнителен лист от 16.07.2015 г. по гр. д. № 38337/2015 г. по описа на СРС и по Заповед за изпълнение на парично задължения въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 21.07.2015 г. по гр. д. № 38335/2015 г. по описа на СРС, в размер съответно на 1 768,01 лева и 2 995,25 лева, начислени за периода от възникване на вземанията (датите на постановяване на посочените изпълнителни основания) до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, с поредност на удовлетворяване по

чл.722, ал. 1, т. 6 от ТЗ;

Исключил е същото така от списъка на неприетите от синдика вземания на кредиторите на дружеството и е постановил **включването им** в списъка на приетите вземания, законни лихви върху главниците за държавни такси по Изпълнителен лист от 16.07.2015 г. по гр. д. № 38337/2015 г. по описа на СРС и Заповед за изпълнение на парично задължения въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 21.07.2015 г. по гр. д. № 38335/2015 г. по описа на СРС, размер определяем, съгласно ЗЛДТДПДВ, за периода от датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност до датата на предявяването им (04.02.2021 г.), като **Съдът е определил поредност на удовлетворяване по чл.722, ал. 1, т. 9 от ТЗ.**

Без уважение е оставено възражение вх.№ 291226 от 12.03.2021 г. на Н.А.ЗА П. срещу списъка на приетите вземания на кредиторите на Ю.М.Х. – Б.“, ЕИК *** относно поредността на удовлетворяване на вземанията за главница и лихви по реда на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ, вместо посочения в списъка ред по чл.722, ал.1, т.6 от ТЗ за главницата – публични вземания за държавни такси в общ размер на 3857,97 лева и по реда на чл.722, ал.1, т.9 от ТЗ за законните лихви върху главницата за периода след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност до окончателното изплащане.**

За установяване на фактите и обстоятелствата, изложени в исковата молба, ищецът е приложил преписи от документите, касаещи процесното предявяване в производството по несъстоятелност на длъжника, като приети по делото още са: Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С190022-022-0071405/14.08.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - София, вписано в Централния регистър на особените залози под № 2020112302096; Удостоверение № 1390511/23.11.2020г., издадено от ЦРОЗ;

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Искът по чл. 694 от ТЗ е установителен по своя характер - предмет на същия е установяване съществуването или несъществуването на определено вземане към длъжника в производство по несъстоятелност, респ. наличието или не на обезпечение или привилегия на това вземане, т. е. **на установяване подлежи съществуването на конкретно материално правоотношение между определени лица - кредитор и длъжника в производството по несъстоятелност.** Тази материалноправна легитимация предопределя и страните в производството по специалния установителен иск по чл. 694 от ТЗ. Ищец по този иск може да бъде: 1. кредитор, който е направил възражение срещу неприемане на предявеното от него вземане /положителен установителен иск/; 2. кредитор, който е направил възражение срещу приемане вземането на друг кредитор /отрицателен установителен иск/ и 3. длъжникът в производство по несъстоятелност, когато оспорва прието вземане /отрицателен установителен иск/. В зависимост от това, кой е предявил установителния иск, пасивно процесуалноправно легитимирани по същия са съответно: в хипотезата на предявен положителен установителен иск от кредитор - ответник е длъжникът; в хипотезата на предявен отрицателен установителен иск от кредитор - ответници са длъжникът и

кредиторът, чието вземане е оспорено, а при отрицателен установителен иск, предявен от длъжника - ответник е кредиторът, чието прието вземане е оспорено. **Предметните предели на установяването в процеса** са очертани още с молбата на кредитора за предявяване на вземането му пред синдика, респективно с определението на съда по разгледаното възражение срещу списъка. Поради това недопустимо е установяването на вземане, индивидуализирано в исковата молба по чл. 694 от ТЗ по основание, произход, размер и обезпечение, различни от посочените в съставните от синдика списъци на приетите и неприетите вземания, съответно от посочените в определението на съда по чл. 692, ал. 4 ТЗ. Вън от това съществено ограничение, искът носи белезите на класическия установителен иск по смисъла на чл. 124, ал. 1 от ГПК.

Искът се предявява пред съда по несъстоятелността в 14-дневен срок от датата на обявяване в търговския регистър на определението на съда по чл. 692, ал. 4 и се разглеждат от друг състав на съда. С изм.в ТЗ в ДВ, бр.105/2016 г. в разпоредбата на чл.694 от ТЗ е предвидено и участие на синдика, както и факултативно участие на трети лица- помагачи при определени предпоставки. Непроменена остава разпоредбата относно обвързващата сила на пресъдено нещо на решението спрямо длъжника, синдика и всички кредитори в производството по несъстоятелност, като съгласно разпоредбите съответно на чл. 694, ал. 4 ТЗ /изм./, така и на настоящата разпоредба на чл.694, ал.8 от ТЗ, влязлото в сила решение по чл. 694, ал. 1 от ТЗ има установително действие в отношенията на длъжника, синдика и всички кредитори на несъстоятелността.

Съобразно изложеното по-горе и видно от данните по делото, в конкретния случай се установява, че с Решение № 181 от 24.01.2020 г., постановено по т. д. № 1576/2019 г. на Софийски градски съд, е обявена неплатежоспособността на “Ю.М.Х.-Б.” ЕООД, и е открито и спряно производство по несъстоятелност срещу търговеца. Решението е вписано по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ под № 20200127110807.

В ТРРЮЛНЦ под № 20210304111121 по партидата на длъжника са обявени изготвени от синдика списъци на приети и неприети вземания на кредиторите на дружеството, в който са включени публични вземания, предявени от Н.А.ЗА П. с молба с изх. № М-24-28-1423/19#27/03.02.2021 г.

В срока по чл. 690 от ТЗ, Н.А.ЗА П. е депозирала възражение срещу Списъка на неприетите вземания, като е направила искане за включване в списъка на приети вземания на публични вземания за лихви в общ размер на 5 876,29 лева, като за 2 163,48 лв. от тях бъде предвидена поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, както и да бъде променена поредността на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на публични вземания в общ размер на 3 857,97 лева, включени в същия списък, като обезпечени със запор, наложен с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С190022-022- 0071405/14.08.2019 г. от публичен изпълнител, вписано в Централния регистър на особените залози под № 2020112302096.

С Определение № 262460 от 29.04.2021 г., постановено по т. д. № 1576/2019 г. на Софийски градски съд, съдът по несъстоятелността е оставил без уважение възражението на кредитора в частта на заявената от същия поредност за удовлетворяване за конкретно приети в производството публични вземания. Определението е обявено по партидата на длъжника в

ТРРЮЛНЦ под № 2021505141446.

Предвид последното посочено обстоятелство, с **исковата молба вх.№ на СГС 1697/20.05.2021 г. (пратка № 60944269 с дата 19.05.2021 г.)**, кредиторът НАП е предявил процесния иск с правно основание чл. 694 от ТЗ, с предмет установяване поредност на удовлетворяване на публични вземания за сумата общо в размер на 6 021,45 лева, от които главници 3 857,98 лева и лихви 2 163,48 лева, съобразно чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ.

Както бе посочено, искът с правно основание чл. 694 от ТЗ е установителен по своя характер - предмет на същия е установяване съществуването или несъществуването на определено вземане към длъжника в производство по несъстоятелност, т.е. на установяване подлежи съществуването на конкретно материално правоотношение между определени лица - кредитор и длъжника в производството по несъстоятелност.

Обезпеченията и привилегиите могат да бъдат самостоятелен предмет на възражението по чл. 690, ал. 1 от ТЗ, което се подава срещу изготвените от синдика списъци и по което съдът по несъстоятелността се произнася с определение по чл. 692, ал. 4 от ТЗ, а от там същите могат да бъдат и предмет на иска по чл. 694 от ТЗ, вкл. в хипотеза, когато не се оспорва съществуването на вземането, а само неговото обезпечение/привилегия. Възможността да се оспори по съдебен ред само обезпечението/привилегията на вземането на кредитор следва и от разпоредбите на чл. 726, ал. 1 и, ал. 2 от ТЗ, съгласно които за оспорено по съдебен ред вземане се заделя съответната сума в сметката за разпределение, а когато е оспорено само обезпечението или привилегията, вземането се включва като необезпечено до разрешаване на спора, като в сметката за разпределение се заделя сумата, която кредиторът би получил за обезпечено вземане. По смисъла на чл. 726, ал. 2 от ТЗ под "съдебен ред" се има предвид производството по специалния установителния иск по чл. 694 от ТЗ относно обезпечението/привилегията на вземането с оглед обусловеността и обслужващата роля на този иск от и спрямо производството по несъстоятелност, очертана по-горе (в този смисъл е Решение № 185 от 10.12.2014 г. по т. д. № 3199/2013 г., т. к., I ТО на ВКС).

Тази материалноправна легитимация предопределя и страните в производството по специалния установителен иск по чл. 694 от ТЗ. В настоящия случай искът е предявен от кредитор, с предявено и прието в производството вземане, но с непризната от синдика, а в последствие и от съда по несъстоятелността, поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ за част от приетите публични вземания.

По изложените съображения, в настоящото производство за кредитора - ищец е налице правен интерес от предявяването на положителен установителен иск, с който да се приеме за установено по отношение на участващите в производството по несъстоятелност лица – синдикът (страна в настоящото производство на основание чл. 694, ал.4 от ТЗ), длъжникът, като и останалите кредитори, че част от приетото в производството по несъстоятелност вземане е с привилегия, която го поставя в първи ред на удовлетворяване по чл. 722 от ТЗ относно определение вземания – вписан запор в ЦРОЗ върху тези вземания на длъжника в несъстоятелност.

Съобразявайки изложеното до момента, съдът намира, че **процесният иск е допустим, като липсват процесуални пречки за разглеждането му**

по същество. В тази връзка и след анализ на доказателствения материал, събран по делото, съдът приема същият за неоснователен, като мотивите в тази посока са следните:

Анализът на данните по делото сочи, че преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на длъжника е било инициирано такова по налагане на обезпечителните мерки чрез Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С190022-022-0071405/14.08.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - София във връзка с образувано по реда на ДОПК изп.д. № 22150046478/2015 г., на осн. чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал.1 вр. чл. 195, ал.1-3 от ДОПК.

Установява се също така, че самото вписване на обезпечителните мерки в ЦРОЗ по партидата на търговеца в Централния регистър на особените залози е реализирано на 23.11.2020 г., която дата обаче следва тази на решението за откриване на производството по несъстоятелност. Предвид императивната норма на чл. 638, ал.4, изр. последно от ТЗ подобно действие е недопустимо. В този смисъл, същото се явява непротивопоставимо на останалите кредитори и не би могло да промени съществуващото към момента състояние на задълженията на длъжника, включително възможността за тяхното предпочтително удовлетворение.

Независимо от изложеното до момента, следва да бъде отбелязано още, че с направени изменения в ЗОЗ, обнародвани в ДВ, бр.108 от 2007 г. е била създадена т.11 в чл. 26, ал.3. Самите изменения са били прокарани първоначално в пар.21 от ПЗР на ДОПК (законопроект със сигнатура 502-01-9 на 40-о Народно събрание). Тази точка е предвиждала, че на вписване по реда на ЗОЗ подлежат и запора и възбраната наложени по реда на ДОПК. Вписването е имало за цел да осигури действие на запора спрямо заложен кредитор, когато двамата обезпечени кредитори, със залог и заповор върху едно и също имущество, се конкурират. В този смисъл, ако заповор наложен по ДОПК не е бил вписан в ЦРОЗ, то той би бил непротивопоставим на заложния кредитор вписал особен залог, независимо, че е бил наложен по-рано от вписването на залога. **Заповорът и възбраната обаче не осигуряват привилегии, а само относителна недействителност на извършените от длъжника разпореждания след тяхното налагане – чл. 452 от ГПК, чл.206 ДОПК.** Нито в ЗЗД – чл. 136, нито в ДОПК – чл. 194, законодателят не урежда вземания обезпечени със заповор или възбрана като привилегировани.

С последващите изменения на ЗОЗ – ЗИДЗОЗ, обн. ДВ, бр. 105/2016 г., разпоредбата на чл. 26, ал.3, т.11 не е възпроизведена, като в мотивите към законопроекта е посочено, че с промените в чл. 26 се прецизират правилата, уреждащи залог на вземане, залог на ценна книга и залог на съвкупност, като е възприет подходът на опростяване на режима на вписване на договора и осигуряване на бързина и качествено реализиране на правата на кредитора. **Към момента, вписване на възбрани по реда на ЗОЗ вече е недопустимо. Относно запора наложен от публичен изпълнител, изричната уредба в т.11, която е постановявала същият да подлежи на вписване в ЦРОЗ, също е била отменена. Разпоредбата на §49 от ПДР на ЗИЗОЗ категорично предвижда запазване на действието само на вписаните особени залози. Следователно, вписване по реда на ЗОЗ на наложен заповор по ДОПК след отпадане на законовото основание не може да създаде в полза на кредитора привилегията по чл. 722, ал.1 т.1 от ТЗ.**

Извън гореизложеното, преценката дали вписаният заповест по реда на чл. 26, ал.3, т.1 от ЗОЗ създава посочената привилегия за предпочтително удовлетворяване, съдът прави и след анализ на относимата уредба в ДОПК. В този смисъл, според специалното правило на чл. 193 от ДОПК, във връзка с чл. 638 от ТЗ, имуществото, върху което преди откриване на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания или срещу което е започнало принудително изпълнение за събиране на публични вземания, може да се реализира от публичния изпълнител при условията и реда на ДОПК в срок от 6 месеца от откриване на производството по несъстоятелност, след изтичането на който срок публичният изпълнител предава имуществото на синдика за осребряване и разпределение на получените суми в производство по несъстоятелност. При осребряване на имущество по чл.193 ДОПК вр. чл. 638 от ТЗ (в 6 месечен срок от откриване на производството), съгласно чл. 194 от ДОПК, кредитор, в полза на когото са учредени залог или ипотека, или който е упражнил право на задържане върху имущество от масата, срещу което са започнали изпълнителни действия или са наложени обезпечения по чл. 193 от ДОПК, се смята за присъединил се в производството пред публичния изпълнител. Следователно, щом и при вписан по реда на ЗОЗ заповест по чл. 193 от ДОПК, публичното вземане, във връзка с което е вписан заповестът, няма привилегия по ДОПК, равна на тази на зложния кредитор, то на по-силно основание, това публично вземане не се ползва и с особена привилегия по чл. 722, т. 1 от ТЗ, дори в случая когато то се удовлетворява в производството по несъстоятелност, след изтичане на 6 месечния срок от откриването му. Аргумент за горното е и разпоредбата на чл. 724 ТЗ, която изрично визира разпределението на продажната цена на зложена или ипотекирана вещ, но не и на възбранена или заповестуваща вещ.

На основание всичко изложеното, съдът намира искът по чл. 694 от ТЗ е неоснователен, поради което същият следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото, разноси на ищцовата страна не следва да се присъждат.

Тъй като предмет на делото са публични вземания по иск предявен от НАП, в съответствие с нормата на чл.84 ГПК държавна такса не се дължи.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Н.А.ЗА П.**, гр София. бул. "*****" №52, представлявана от **В. П.** директор на дирекция „Държавни вземания“, **против „Ю.М.Х. – Б.“ ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, , р-н Витоша, ул. „*****“, **иск с правно основание чл. 694 от ТЗ**, за установяване поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ в производството по несъстоятелност на **„Ю.М.Х. – Б.“ ЕООД** по т.д.

№1576/2019 г. по описа на Софийски градски съд, на публични вземания в размер на 6 021,45 лева, от които главници 3 857,98 лева и лихви - 2 163 48 лева включени в одобрен от съда по несъстоятелността списък на приети вземания на кредитори на длъжника, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, като обезпечени със запори, наложени с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. N. C190022-022-0071405/14.08.2019 г, вписано в Централния регистър на особените залози под № 2020112302096, **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

В съдебното производство е участвала **А.И.Т.** - с адрес за призоваване и връчване на съобщение: гр. София 1142 бул. „***** – синдик на „Ю. М. Х. – Б.“ ЕООД /н/.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____